Economia și știința economică (I)

Conf. univ. dr. Paul COCIOC

- Economie şi activitate economică
- Motivaţia activităţii economice
- Resurse economice. Legea rarităţii
- Problema alegerii şi obiectul ştiinţei economice
- Evoluţia gândirii economice

- Economie şi activitate economică
- Motivaţia activităţii economice
- Resurse economice. Legea rarităţii
- Problema alegerii şi obiectul ştiinţei economice
- Evoluţia gândirii economice

- cea mai importantă preocupare pentru orice a societate: supravieţuirea prin convieţuire
- exigenţa obiectivă a fiecărei colectivităţi umane de a asigurarea subzistenţa →

Activitate economică =

muncă

=

producție

Economia

ansamblul activităților desfășurate de o comunitate umană în vederea producerii și consumării bunurilor necesare satisfacerii trebuințelor.

Activitatea

• totalitatea manifestărilor în plan concret sau mental, prin care omul acţionând asupra mediului şi asupra lui însuşi îşi asigură traiul (supravieţuirea), îşi realizează trebuinţele, aspiraţiile, planurile, îşi făuresc propria lor existenţă.

Activitatea presupune organizarea ierarhică stabilă de *motive, scopuri și mijloace*

- Motivaţia arată ceea ce declanşează, orientează şi întreţine activitatea (DE CE?).
- Scopurile arată ceea ce urmează să se obţină, mai exact ceea ce se speră a se obţine, în cursul şi/sau în urma activităţii (PENTRU CE?).
- Mijloacele desemnează ansamblul de procedee, operaţii şi instrumente prin care se asigură atingerea scopului (CU CE?).

Genuri (forme) de activitate umană

ordinea apariției și dezvoltării
ramurilor economiei - agricultură,
industrie, servicii - ca forme specifice
de activitate, se corelează cu gradul de
satisfacere și evoluția diferitelor
categorii de nevoi

activități de origine:

biologică	menite să satisfacă trebuințe de ordin fiziologic (foamea, setea, adăpostul etc.)	activități economice activități ludice sau matrimoniale
societală	rezultă din convieţuirea omului în societate	activitățile administrative juridice, organizaționale, de conducere, politice ș.a.
spirituală (complexe)	vizează satisfacerea unor trebuințe de ordin cerebral, spiritual	activitățile magico-religioase, artistice, filosofice, științifice
cu caracter i	mixt	activitățile tehnologice (care îmbină economia cu știința) activitățile morale (ce îmbină elemente sociale cu cele spirituale).

Alte clasificări:

dpdv al naturii sale	activități (preponderent) teoretice și activități (preponderent) practice, (activități spirituale și respectiv materiale)
<u>dpdv al energiei umane</u> <u>folosite</u> :	activități (preponderent) <i>fizice</i> și activități (preponderent) <i>intelectuale,</i>
dpdv al sistemul de norme și valori	pozitive sau negative, (morale sau imorale / legale sau ilegale / progresiste sau retrograde)
dpdv caracterului acţiunilor desfăşurate	creative, de repetare sau reproducere, de distrugere

Activitatea economică

 principala activitate de natură practică, ce are în vedere totalitatea acțiunilor prin care oamenii, folosind diverse mijloace materiale exterioare (resurse, bunuri) și în conformitate cu principiul raționalității, transformă natura obținând bunurile necesare traiului, satisfacerii trebuințelor și dorințelor

trăsături specifice:

- are finalitate economico-socială
- este permanent confruntată cu raportul resurse-trebuințe
- se caracterizează prin raţionalitate
- repetabilitatea

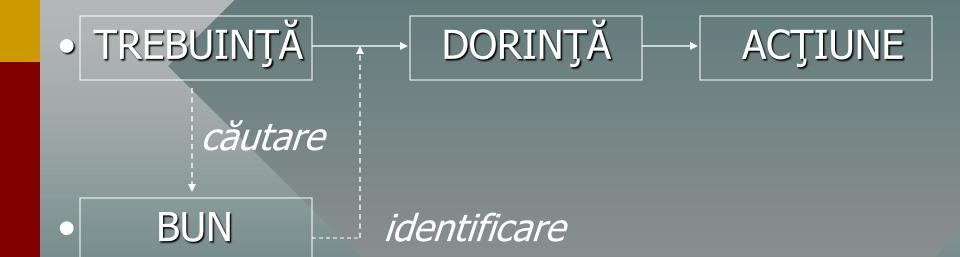
Principiul raționalității

- → a obține cât mai mult cu efort cât mai redus...
- maximum de rezultate cu un anumit volum de resurse disponibile,
- obţinerea unui anumit rezultat cu minimum de resurse consumate.

- Economie şi activitate economică
- Motivaţia activităţii economice
- Resurse economice. Legea rarităţii
- Problema alegerii şi obiectul ştiinţei economice
- Evoluţia gândirii economice

Motivația (trebuințe/nevoi)

- totalitatea mobilurilor interne ale conduitei, înnăscute sau dobândite, conștientizate sau neconștientizate, simple trebuințe fiziologice sau idealuri abstracte.

trăsături caracteristice:

- caracterul obiectiv
- caracterul social
- caracterul nelimitat
- caracterul istoriceşte determinat
- izvoarele principale ale satisfacerii trebuințelor au fost din totdeauna natura și munca.
- sunt influențate de factori naturali (clima) și istorico-sociali (gradul de dezvoltare al societății și individului, tradiții, etc.).

legități ale formării și evoluției trebuințelor:

1) Legea creșterii și diversificării trebuințelor

• își găsește expresia, pe de o parte în apariția de noi trebuințe, iar, pe de altă parte, în creșterea trebuințelor la nivelul individului și, ca urmare, modificarea structurii sistemului de trebuințe atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ (omul devine mai pretențios).

2) Legea interacțiunii trebuințelor

- trebuinţele nu sunt absolut independente, ci alcătuiesc un sistem, în cadrul căruia satisfacerea unor trebuinţe generează - spre exemplu - apariţia altor trebuinţe
- trebuințele pot fi și complementare.

3) Legea elasticității trebuințelor

- intensitatea diferită (mai mare sau mai mică) cu care se manifestă una şi aceiaşi trebuinţă în timp şi spaţiu
- existenţa unei anumite scări graduale (ierarhii) de manifestare şi satisfacere, care reflectă importanţa şi intensitatea acestora - diferită de la individ la individ, de la grup la grup, de la societate la societate.

4) Legea substituirii trebuințelor și a mijloacelor de satisfacere a acestora

- trebuinţele sunt în anumite limite şi concurente, adică o trebuinţă poate înlocui o altă trebuinţă
- o trebuință poate fi satisfăcută prin consumul unor bunuri diferite (substituirea mijloacelor de satisfacere acţionează cu o intensitate deosebit de mare în situaţiile în care un anumit bun devine deficitar sau prea scump)

5) Legea saturației

- orice trebuință descreşte în intensitate pe măsură ce este satisfăcută prin consumul continuu a unor cantități de bunuri corespunzătoare până la un punct de saturație (sațietate).
- după acest punct nevoia se stinge, dar nu întârzie să reapară, mai devreme sau mai târziu.

criterii de grupare și clasificare:

- din punct de vedere al <u>naturii și conținutului</u>:
 - naturale, care pot fi la rândul lor: biologice (organice) sau fiziologice (funcţionale),
 - sociale (legate de convieţuirea oamenilor în societate)
 - *spirituale (valori sau aspirații)*.

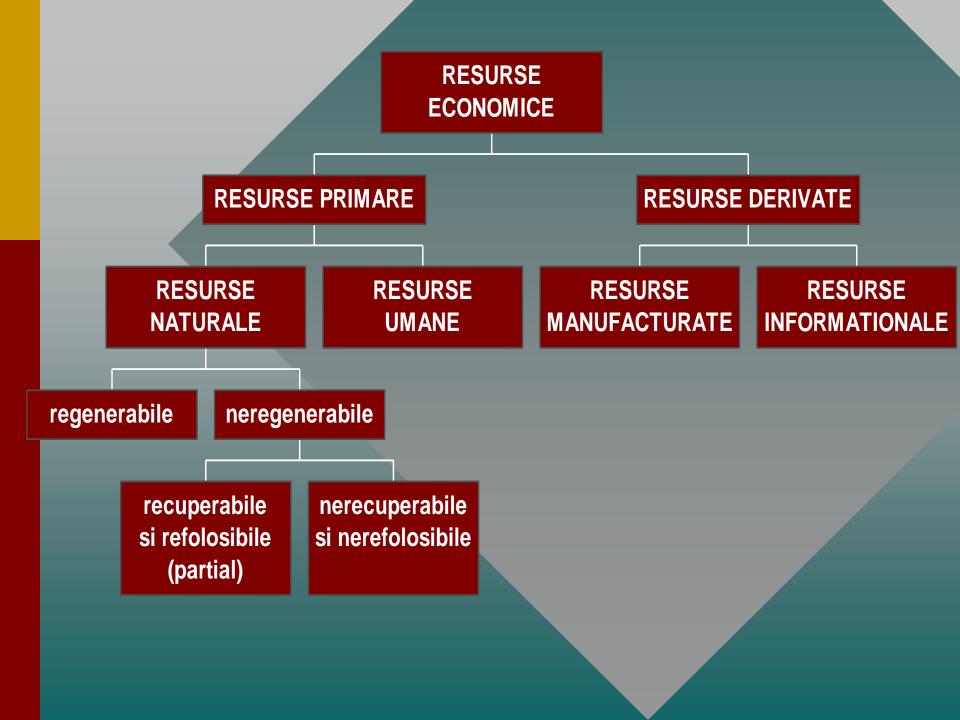

dpdv al <u>subiecţilor</u> <u>purtători</u> :	 - individuale, - de grup - de masă sau societale (ale societății în ansamblul ei).
dpdv al <u>genezei</u> :	trebuinţe <i>primare (înnăscute)</i>trebuinţe <i>dobândite (formate)</i>
dpdv al <u>periodicității de</u> manifestare și satisfacere:	 zilnice săptămânale lunare trimestriale / sezoniere anuale multianuale
dpdv a <u>raporturilor lor cu</u> <u>activitatea economică:</u>	trebuinţe ale populaţieitrebuinţe ale producţiei
dpdv al <u>intensităţii de</u> <u>manifestare</u> ,	 intensitate <i>mică</i>, intensitate <i>medie</i> intensitate <i>mare</i>
dpdv al <u>posibilităţilor de</u> <u>satisfacere</u>	 trebuinţe solvabile, trebuinţe parţial solvabile trebuinţe insolvabile (pentru care există posibilităţi certe, posibilităţi incerte sau fără posibilităţi de satisfacere)

- Economie şi activitate economică
- Motivaţia activităţii economice
- Resurse economice. Legea rarităţii
- Problema alegerii şi obiectul ştiinţei economice
- Evoluţia gândirii economice

Resursele economice:

Ansamblul elementelor de care dispune societatea la un moment dat, elemente care sunt utilizabile şi pot fi efectiv atrase în vederea obținerii de bunuri.

Raritatea resurselor și implicit a bunurilor, privită cantitativ și calitativ reprezintă o caracteristică universală a economiei:

- volumul, structura și calitatea resurselor economice și bunurilor se modifică mai încet decât volumul, structura și intensitatea trebuințelor umane.
- resursele sunt relativ limitate, rare, în comparație cu nevoile
- resurse nelimitate (libere) ≠ resurse economice
 → excepții

- omenirea a progresat enorm pe linia căutării, cunoașterii și atragerii de noi resurse în circuitul economic.
- în mod absolut resursele au sporit și s-au diversificat:
 - au fost descoperite, atrase și folosite cantități suplimentare din resursele cunoscute
 - au fost descoperite, create și folosite noi resurse ca rezultat al progresului științifico-tehnic.

în raport de creșterea și diversificarea trebuințelor umane, resursele au fost și au rămas limitate.

consecințe ale rarității:

- nimeni nu-şi poate satisface toate trebuinţele
- una şi aceiaşi nevoie este satisfăcută în grade diferite de la un individ (societate) la altul
- posibilitatea folosirii unei anumite resurse pentru satisfacerea unor trebuinţe diferite
- impune oamenilor să ia decizii legate de alegerea între diferitele alternative posibile de folosire a resurselor
- utilizarea raţională şi eficientă a resurselor economice disponibile reprezintă o cerinţă obiectivă a oricărei economii şi pentru fiecare agent economic

Raritatea résurselor poate avea la bază cauze diverse:

- naturale
- tehnice (tehnologice)
- economice
- instituţionale
- religioase.

• © Paul Cocioc, 2020